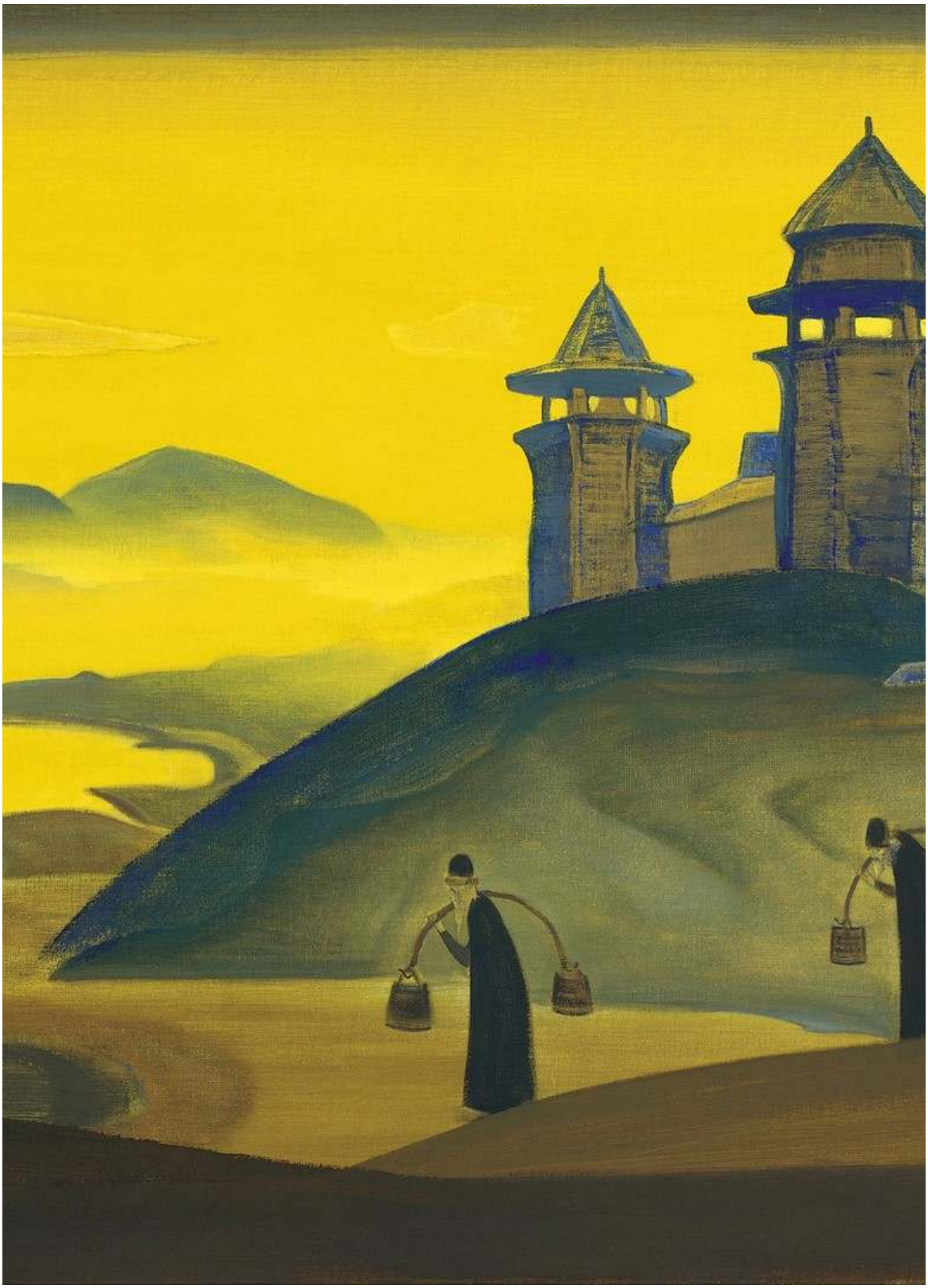
IŞIĞIN MÜCEVHERLERİ

SAYI II
HAZIRAN – AĞUSTOS 2023

Aylık E-Dergi.
"Kova Çağının Canlandırılması"

İKİ SAYI

EDİTÖRDEN

Ne kadar Güneş, o kadar hasat

Sıcağı görünce iki gelmiş oldu. İkinin serinletmesini umuyorduk ancak bu aralar beklenmeyeni bekliyoruz, mucizevi insanlarla karşılaşmak için. Şanslıyız ki nereye gittiğimize dair elimize bir parça kâğıt tutuşturmuşlar. Yolda, izde kaybolduğumuzda çıkarıp birilerine kâğıdı gösterebiliyoruz. Hem nasıl kaybolmayalım? Etrafımız ince ışıkların illüzyonu ile çevrilmiş halde. Varlıksal dengeye gelene kadar entelektüel olarak kendimizi, yolu ve diğerlerini koyduğumuz yer sık sık değişiyor. Eğer bir de kafayı sistemden çıkarmak isteyen bir balığa denk geldiysek o zaman ayrım yapamadan, bütün formların arkasındakine gideceğiz diye birkaç parça daha kâğıda ihtiyaç duyabiliriz. Adres kâğıdının bizde olması, ele gelmesi güven veriyor. Yolun tarifini sorduğumuz kişiler ya da varlıklarla aramızda iletişim sorunu da işin cabası.

Sesimiz çıkmıyor, oraya gitmiyor, söylediğimiz anlaşılmıyor. Neyse ki sorduğumuz kişi kâğıdı bize vereni bildiği için el işaretleriyle de olsa anlaşıyoruz. Bazen sağı, bazen yukarıyı bazen de aşağıyı gösteriyor. Ne yapsın bu sıcaklarda? Bu mutlulukla ikiye adım attık. Dergimiz sıcağın üzerine geliyor. Öyle bir sıcak ki doğadakiler büyüyor ve yükseliyor. Ancak o zaman hasat edilecek hale geliyor. Ne kadar Güneş o kadar hasat! Eğer Güneş'ten kastımızı biraz daha derinleştirirsek ve hasat edenlerin anlamlarını genişletirsek derginin yapmaya çalıştığını fark edebiliriz.

Dileriz ikinci adımımız büyüklerin adımlarının üzerine gelir ve ahenkli yollar hepimiz için görünür olur.

İÇİNDEKİLER

4 **KENDINDEN ÖZGÜR**
Hasadı Mümkün Kılmak · Gamze Kızıltuğ

6 **BÜYÜK YANILSAMA**
Sonsuzluk. Gelip Geçicilik. · Ayşen Mısra Karaloğlu

7 **KURAL II**
Öğretiden · Alice A. Bailey · Agni Yoga

8 **PANDORA**
Umudunu Kaybetme · Meral Benimser

10 **YAKMAYAN ATEŞE DOĞRU**
Karanlıktan Aydınlığa · Özge Sevinç

12 **ALICE A. BAILEY**
Yolun Büyük Öğretmenleri · Avni Onur Sevinç

14 **BIRLIKTE VAROLUŞ**
Buddha Dharma Köşesi · Thich Nhat Hanh, Buda'nın Öğretileri

16 **IŞIĞIN MÜCEVHERLERI'NDEN**
Kitaplık ve Çalışmalar · Işığın Mücevherleri

© 2023 Işığın Mücevherleri
Bu eserin tüm hakları saklıdır. Işığın Mücevherleri'nin yazılı izni olmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Bu eser, üç ayda bir çıkarılan ve ücretsiz yayımlanan bir e-dergidir.

Star of the Hero (Kahramanın Yıldızı), 1936, Nicholas Roerich

HASADI MÜMKÜN KILMAK

Kendinden Özgür

Ulaşılacak olan, kendimiz için bir özgürlük değil, kendimizden özgürlüktür.

YAZAN GAMZE KIZILTUĞ

Görmek nerede gerçekleşir? Gözlerde mi? Peki ya gördüğümü sanıyorsam yine unuttuğum için? Gerçekliği unutmaya dair köklü eğilimimiz... İllüzyon mu unutkanlık mı acaba adı? Dönüşenin yok olduğunu sanacak kadar görmüyor bazen gözlerimiz.

Kendimizi tanımlamaya çalıştığımız her an kozmosun içinde hareket eden ve dönüşen sayısız logos yeniden yeniden dönüşürken, biz yine neyi unuttuk şimdi? Gerçek doğamızı mı? Peki o zaman söyleyin şimdi 'ben' neden buradayım? Canlılığın içindeki bir minik parçacık. Yeniden soruyorsak, bu kez de yine unuttuk. Bizim unutkanlık iblisimiz nedir? Ve onu aydınlatan içimizdeki Shiva nedir? O zaman Sheshanag'a selamlar... Her şey yaratıldıktan sonra kıvrılıp geriye kalan enerjinin içinde kozmosun koruyucusu Vishnu'ya dinleneceği yeri verdiği için.

Şimdi yeniden hatırlamak için, yüzümüzü yogaya dönelim. Çünkü yoga, gerçekte ne olduğumuzu gördüğümü söyleyecek bilgelikte olacaksam eğer, aranacak olan gerçek orada gizleniyor olabilir. Yoga spiritüel bir uygulamadır. Spiritüel herhangi bir uygulama, dönüşümseldir. Dönüşüm, yeniden doğmanın kendisidir. Bunun için alt doğamızın arzuyla dönen çarklarını tersine çevirip, yukarıdan doğmanın, beden yerine spiritten doğmanın sonsuz yolculuğunu hatırlamamız gerekir. "Cehaletin üstesinden gelmenin yolu ayırt etmenin istikrarlı vizyonudur." diyorsa Patanjali, Shiva'nın bize hatırlatmak istediği gerçek doğamız nedir? Neden bizi uyandırmak zorunda? Geçmişimin, türümün, kültürümün, dilimin, cinsiyetimin, coğrafyamın bütün koşullanmalarını bu gece yatarken yanı başımdaki su bardağının içine bırakabilsem, yarın sabah güne kim olarak uyanabilirim?

Ulaşılacak olan, kendimiz için bir özgürlük değil kendimizden özgürlüktür, kendim dediğimden, ben'den. İnsanlık ailesi için geleceği inşa etmeye yönelen öğrencinin feneri de o aynı yeri aydınlatır yürürken. Canlılıkla 'ben'in ötesindeki bir olduğumuz yerde buluşmak. Olduğum bütün benlerin birbirine karışıp kendini tanımlayamadığı yerdeki sonsuz dans ile renkten renge giren bir ruh olduğumu ve bütün alışkanlıklarımın renginin bir kuşun uçuşu gibi bir anda değişebiliyor olduğunu hatırlarsam... kendime kim diyebilirdim ki o zaman? Devaların ve tanrıların meskeni olan Devanagari el yazısının içinden konuşan Sanskrit der ki: athayoga-anusanam. (YS. 1.1) "Yoga öğretisi, tam burada, şimdidedir." Eğer şimdi yogaya başlamıyorsam bu, yogaya başlayabildiğim başka bir andan ille de daha değerli, ya da daha kutsal olmayacaktır, ne başka bir zaman ne de başka bir yer daha değerli değildir. İşte şimdi, tam bu an, yogaya bir davettir.

O zaman bu yoga nedir? Doğrudan algılama yoluyla edinilen bilgi. Peki ama zihin bunu görecek sessizlikte mi? Yoksa üzerine yerleştirileni mi yansıtıyor şimdi? İllüzyondaki kaynağın nedir? Ne besliyor şimdi zihnini? Onu bırakabilir misin? Gözlerini kapadığında ışıldayan aydınlığa yürümek için, 'gören'in, 'görünmeyen'le nerede karşılaşması gerekir? İşte orada, incelikli bilinç ile göz göze gelirsek eğer... içimizde taşıdıklarımız olmadan, saflıkla, alışkanlıklardan ve tanımlamalardan uzak, belki de kutsallık temas eder bize o anda. Bir gülümseme kıvrılır, acının, korkunun, şüphenin yerine yerleşir ve biz bırakırız her şeyi. İşte o anda gelir teslimiyet, güven, sevgi ve biz kendiliğinden inanç duyulan yerdeyiz. Kendi imgelerini yaratan zihinden özgürleşip, Buddhik zihnin canlılığa yaydığı altın ışıkla sevmeyi başarabildiğimiz gün, şaşırabiliyorsak aşkın bir hayretle gözlerimiz kapalı gördüklerimize, "Ben Brahma'yım." diyebiliriz, veya seslenir sessizliğimiz "Babam ve ben biriz."

Tüm bilgimden özgürleşirsem gelebilecek her şeye açık olabilirim. Bu yaşamın deneyimi benim her şeyi bilmem olsaydı, yine buraya gelebilir miydim? Bilenler ve bilmeyenler diye ikiye ayrılmadan hepimiz aynı patikalardan bazen dağlara bazen de ormanlara yürüyorsak eğer, bazen yağmur yağıyor ve bazen de güneş açıyorsa, su bazen çamurlu bazen de berraksa ve biz kabulde oldukça dönüşüyorsa her şey iyiye, güzele ve aydınlık geleceğe, ama yine de savaşıyorsak barış ve sevgi gelsin diye... Bütün olasılıklara açık olmak gerekir belki de... Bütün olasılıkların hepsini barındıracak bütünlükteki varoluşumuzu tüm gerçekliğiyle izleyebilmek için. İşte yine yoga: birleşmek ve bütünleşmiş olmak.

Bilgece sözler veya gerçekler, kendi gerçekliğimizden geçerek berrak bir uygulamaya ulaşmadıkça bizim için de gerçek midir? İşte yoga, bu deneysel bilime davettir. Eğer otomatik bedenin hareketinin ötesine geçecek renkleri yakalayabilecek berraklıktaysak o zaman belki de görebiliriz. Aldanıyor muyum? Ne kadar özdeşleştim? Çok fazla pratik, çok fazla dikkat gerektirir. Zihnimde sessizlik varsa, işte o an sessizliğin sesini görür Purusha. Her sabah uyandığımızda bırakılanlar ve katılanların bütünleştiği halimizle, yargısızca ve bütün olasılıklara açık olarak, canlılığın içine oradan, öylecelikte katılabiliyorsak ve aydınlık bir zirveye beraberce yürümenin hayalinden başka hiçbir şey yoksa aklın ikizi bir sevgiyle baktığımız yerde, ben şu an yoga yapıyorum diyebiliriz belki de o zaman.

Ne bir mat gerekir yere serilecek, ne bir sertifika kendinden emin olmak için, ne de yaptığımız şey dışarıdan izlenebilsin diye seyirlik bir gösteride. Yine de tüm çıplaklığıyla sahnede. İçsel rehber, sessizce, 'gören'in izlediğini kabulde. Tekrar tekrar geri dönerek, tüm çabası kalmak ‘şimdi’de. Bir çark gibi ışıkla deveran ederek. ◆

SONSUZLUK. GELİP GEÇİCİLİK.

Büyük Yanılsama

Yanılsama olmayan tek bir şey var: şimdi.

YAZAN AYŞEN MISRA KARALOĞLU

Gelip geçiciyiz değil mi? Kim kalmış buralarda? Ya da kim gitmiş? Bunu kabul etmek bir meziyetmiş. Acıyla bütünleşmek, acı olmak, neşe ve aşk olmak, hayatı anlamak, iyi kötü her şeyi bırakmak.

Peki ya sonra? Öyle bir yer gelirmiş ki gelip geçiciliği de bırakmak gerekirmiş. Kendince meziyet olanı da. Gelip geçmek diye bir şey yokmuş. Her şey sonsuzlukmuş. O zaman bu, niye sınırlasın ki? Yüce bildiğin değerleri öğrenmeye çalışırken ve her şeye adapte edeceksin derken bu da nesi? Dünyadaki hiçbir şeyin sahiden değeri yoksa neden buradayız? Pekâlâ, Dünya'nın hakkını vermeye ne dersiniz? Hatırla çocuk. Maddenin en düşük noktasında spirit, spiritin en yüksek noktasında madde vardır.

Öyle sandığın gibi ayrımlar yoktur ve hiç olmamıştır. Sen bu büyük okula gelmişken bir şeyleri anlayabil diye var bunca ayrım, kavram, düşünce, sözcük ve hatta yazdığın yazı; aklını geliştir diye okuduğun, incelediğin, beyninin çeşitli yönlerini keşfettiğin her şey. Parça parça bildiklerini getir bir araya, yakala bir yerlerinden ve bütünü gör diye. Senteze çağırıyor seni. Peki sana hizmet etsin diye yaratılan bunca aracın hakkını verip onları kenara koyabilecek misin? Onlar olmadan da var olduğunu ve hepsinin aslında sen olduğunu görecek misin? Hatırlayacak mısın? Sonsuzluğu anlayalım diye gelip geçici kavramlar yaratmışız; zamana tabi kılmışız kendimizi ve adına geçmiş, şimdi ve gelecek demişiz.

Şimdiyi ortaya koyan bir geçmişimiz var. Gelmiş ve geçmiş. İçinde yaşadığımız tek bir an var, şimdi. Gelmiş ve geçiyor olan. Bir de gelecek var. Gelip geçeceğini bildiğimiz. Bildiğimiz... Ne tuhaf değil mi? Bilme denen halin kendi kendimize yarattığımız en büyük hapishane olması ve yalnız onun içinden geçerek ondan özgürleşiyor olmamız. Pekâlâ, o zaman? Gerçekten bu yanılsamaya mı takılalım? O öyleydi bu böyleydi deyip geçmiş referanslardan çıkamayalım? Ya da gelecek de gelecek derken şu anda yaratmakta olduğumuz anda potansiyelimizi yaşayamayalım? Yanılsama olmayan tek bir şey var. O da şimdi. Her ne varsa onun içinde gizli. Yanılsama da onun içinde gizli, işte özgür irade.

Gerçeğin mümkün olduğu o tek an için mucizeler ya da özel anlar, zamanlar beklerken hayatın bizim için ortaya koyduğu o küçük gördüğümüz büyük sahneyi, tam ihtiyacımız olan o rolü kaçırıyor olabilir miyiz? Soru bu. Orada her ne varsa onu benim için Baba koymuştur. Bazen bir söz, bazen bir görüntü, bazen beni delirten, bazen öfkelendiren, bazen ağlatan, bazen başımı döndürürcesine aşık eden her neyse, onu, O koymuştur. Payıma düşen her neyse onu fark ettiğim an geriye Ondan başka bir şey kalır mı? Peki ben payıma düşen her neyse ona razı mıyım? Ne kadar emek verirsem vereyim payıma düşenin bu emeklerden, fedadan ve ortaya koyabileceğim her şeyden bağımsız olduğunu kabul edebilecek kadar teslimiyette miyim?

En ufak bir sonuç beklemeden. Sadece o an için yapılacak olanı bilip yapan ve yapılanın olmadığı bir yerden, özdeşleşmeden üzerime düşen rolü oynayıp sonra en ufak bir şüphe olmadan bırakıp gidebilecek miyim? Şüphe olacak, taa ki o rolün karşılığını idrak edene kadar. Şüphesiz olmak gerektiğini bilip de neden şüphesiz değilim diye kendine kızmak hiçbir işe yaramayacak. Ancak onun gerçeğini görmeye niyetli olmak işe yarayacak. Peki ışık açığa çıktığında ne yapacaksın? Arkanı dönüp koşarak uzaklaşmak isteyecek misin yine? Yine? İşte tam da böyle anlarda, peşinde olduğun şeyi aslında kovaladığını fark ettiğinde, merhametle kendi yanında olmak gelip geçici olmayan tek şey olabilir mi?

Neden olmasın? Biliyoruz bizi Yaratan merhametlidir, her ne yaparsak yapalım affeder ve bizimledir. Hadi, durmayalım, ona benzeyelim. Güvenelim. Yola, yolculuğa, siyaha ve beyaza, günahlara ve sevaplara, her şeyin ötesinde olana... Ta ki bunların hiçbiri olmayana kadar. İnanç ve güvenle... ◆

ÖĞRETİDEN

Kural II

Başvuruyu geri çekmek ve unutmak

KAYNAK ALİCE A. BAİLEY · AGNİ YOGA

> *Üçlü formda başvuru yapıldığında, öğrencinin bu başvuruyu geri çekmesine ve yapıldığını unutmasına izin verin.*
>
> YENİ ÇAĞDA ÖĞRENCİLİK I, KURAL II

> *Yaratılışta yaşamın mutluluğunu fark edin, Kendinizi küçük düşürmeyin. Gizemleri korumak için cesaretinizi toplayın. Tek Tanrı'ya olan sevginin büyük armağanını kavrayın. İçgörünün gücünü ortaya çıkarmaya çalışın, Böylece insanlığın gelecekteki birliğini algılayabilirsiniz. Sevginin büyük armağanı, korkusuz ruha bahşedilen tek bir vizyonda yaşar. Sen, kızım, görmüş olan! Saf sanat, ışıldayan Spiritin gerçek ifadesidir. Sanat sayesinde ışığı elde edersiniz.*
>
> AGNİ YOGA, MORYA'NIN BAHÇESİNDEN YAPRAKLAR I

UMUDUNU KAYBETME

Pandora

Ateşi çalan titan ve açılan kutu

YAZAN MERAL BENİMSER

Tanrıların tanrısı Zeus bir sabah yatağından kalkar ve etrafta mis gibi taze ekmek kokusu alır. "Hestia, kahvaltıya şu taze ekmekten de getir." diye seslenir. Kız kardeşi Hestia, pasta pişiren tek tanrıdır.

Fakat bu sabahki mis gibi kokunun sebebi Hestia değildir ve Zeus'a ekmeği kendisinin pişirmediğini söyler. Zeus başka kim olabileceğini düşündüğü sırada bulutların arasından aşağıya, yeryüzüne bakar ve gördükleri onu öfkeye boğar. Çünkü yeryüzünde yüzlerce ateş yanmaktadır. "İnsanların ateşi olmaması gerek! Sadece biz tanrıların onu uygun bir şekilde idare etme gücü vardır." der ve hemen yeryüzüne inerek, orada ilk gördüğü insanı yakalar, belki biraz da hırpalar.

Ateşi insanlara kimin verdiğini korkudan buz kesmiş bu insandan hemen öğrenir. Titan Prometheus... Prometheus, kardeşi Epimetheus ile birlikte evlerindeyken Zeus şimşeklerini savurarak içeri girer ve "Hangi cüretle ateşi insanlara verirsin?" diye kükrer. Prometheus korkusuzca: "Neden insanlar ateşe sahip olmasınlar ki! Onlar doğanın en güçsüzleri, onlar için üzüldüm. Soğuk kış günlerinde titremesinler. Hem de hep çiğ yemekten bıkmışlardır." der. Zeus'un öfkesi daha da artmıştır. Kendine ait olmayan bir şeyi başkasına nasıl verebildiğini sorar ve Prometheus umursamaz bir şekilde cevaplar: "Bir bitkinin sapını güneşle yaktım, onu yeryüzüne taşıdım ve insanlara onu nasıl kullanacaklarını öğrettim. Ateşi çaldım. Artık geri alamazsın." der.

Zeus bu cevaplar karşısında çok öfkelenir. Prometheus'u dışarı çıkararak kardeşine şöyle der: "Ben, sana bir şey çalınınca ne hissedeceğini göstereceğim." Zeus Prometheus'u bir dağa götürüp zincirler ve pişmanlık duyuncaya kadar zincire mahkûm bırakacaktır. Her gün Zeus'un gönderdiği dev bir kartal gelerek, acı çektirerek titanın ciğerlerini gagalar. Her gece ciğerleri tekrar yenilenir ve böylece Prometheus hiçbir zaman pişman olmaz.

Olympos'ta diğer tanrılara olan biteni anlatan Zeus, Prometheus'tan ateşi alan insanlara çok kızmıştır ve onları cezalandıracaktır. Bütün tanrılar birlikte çalışarak topraktan mükemmel bir kadın heykel yaparlar. Aphrodite onu güzellikle yıkar, Zeus'un kızı Athena, ona parlak bir elbise giydirir, Zeus'un oğlu Hermes kalbine biraz merak kırıntıları bırakır. Sonra tüm tanrılar ona, can verirler. Birden gözleri açılan kadına tanrılar kendilerini tanıtıp, onun Pandora olduğunu ve Epimetheus'un güzel eşi olacağını söylerler. Zeus Pandora'ya güzel, büyük ve süslü bir kutu vererek düğün hediyeleri olduğunu ama kesinlikle açmamaları gerektiğini söyleyerek, Pandora'yı Hermes eşliğinde Epimetheus'a gönderir. Pandora ve Epimetheus birbirlerine hemen âşık olup evlenirler.

Fakat Zeus'un hediyesi olan kutu Pandora'da hep merak uyandırır. Bir gün belki Zeus evlenmeden açmayın demek istemiştir diye düşünerek kutuyu açar. Ve insan, Tanrının koyduğu yasağı çiğnemiş olur. İşte Pandora'nın kutusu artık açılmıştır ve etrafa kötü, tiz bir ses yayılır. Kutunun içinden çıkan yüzlerce korkunç şey etrafa saçılır ve açık pencereden dışarı süzülerek tüm dünyaya yayılır. Bunlar, insanların şu ana kadar hiç bilmedikleri, deneyimlemedikleri hastalık, savaş, kıskançlık, kötülük, nefrettir. Pandora, bu olay karşısında yaptığından pişman, bir köşede çaresizce beklerken bir süre sonra kutudan, diğerlerine hiç benzemeyen, küçük ve şirin bir şey ışıltıyla çıkar ve usulca pencereden tüm dünyaya yayılır. İşte bu umuttur. O günden sonra, dünyadaki yaşam hiçbir zaman eskisi gibi olmamıştır. Ama yine de hayat, insanları ne kadar zorlarsa zorlasın, bütün bu sıkıntılar karşısında asla umutlarını kaybetmediler. ◆

KARANLIKTAN AYDINLIĞA

Yakmayan Ateşe Doğru

Ateş'i ne için, kim için kullanacağız ki Yakmayan Ateş olsun?

YAZAN ÖZGE SEVİNÇ

Ateş, Prometheus'un Tanrılardan çalıp, insanlığa "Karanlıktan Aydınlığa" çıkmaları için verdiği ışık kaynağıdır. Bu sembolik anlatım insan varlığının bilinç seviyesinin bir temsilidir. Bildiğimiz ve anladığımız anlamda Ateş elementi yapısı gereği dokununca yakar, yaklaşınca ısıtır.

Nitekim o çağlarda önce ısınma ve yiyeceklerin pişirilmesinde kullanılmasıyla, Ateşin bir yönüne ağırlık verilmiştir. Ancak Ateş sadece bu mudur? Ateş, beşinci Aryan ırkının elementidir. İnsanlık ailesindeki etkilerini tarihsel gelişimimizdeki bilimsel ve sosyal olaylarda gözlemliyoruz. Düşünmek, Ateş'tir. Aklın alevinin canlanmasıdır. Aklın nedenselliğini anlamaya çalışmaktır. Eyleme geçmektir. Tıpkı Zodyak kuşağındaki ilk burç olan Koç'un elementinin Ateş olması gibi. Yeni bir döngüyü başlatandır. Doğanın uyanışı, canlanmasıdır.

Hayatımızda her alandadır. Bunu bu şekilde gözlemleyebildikçe, gelecek olan bilgiler de artacaktır. Geçmişten beri İnsan varlığı daha üst dünyalara çıkabilmenin yolu olarak merdiveni keşfetmek için harekete geçmiştir. Artık Kova çağı ile Ateş elementinin daha üst bilgilerine ulaşabilmemiz gerekmektedir. Bunun koşulu tabii ki öncelikle bizim daha üst seviyeden yayın yapabilmemize ve ışığı çekmemize bağlıdır. Bu da diğer bir soru olan Ateş-i ne için kullandığımıza, harcadığımıza göre değişmektedir. Bunun için alt seviyelerdeki, alt üç enerji tekerleklerini saat yönünün tersine çevirebilmeyi başarmamız gerekmektedir. Çünkü hızla dönmekte olan bu yanılsama dünyasında farkındalıksız bir şekilde devam edersek bizi içinde öğütüyor. kama-manasta sıkışıp gelişemiyoruz, düşük seviyelerde; sisli, gri, tozlu, pis kokulu, bulanık alanlardan sıçrama gerçekleştiremiyoruz.

Çürüyoruz ve hiç yanmayan ışığımız tamamen sönmeye başlıyor ya da yanıyormuş gibi davranıp, manipüle ediyoruz. Ama insan sadece bu kaba maddelerden oluşmuyor. Bizi yukarıya ışığa taşıyacak olan içimizdeki mevcut süptil maddeleri keşfetmeliyiz. Ateşin bu daha üst enerjisi (Agni) keşfedilince, onu anlayınca artık -Ateş- bizi "Yakmayan Ateş" olacaktır. Siz düşüncelerinizi, eylemlerinizi, hislerinizi, duygularınızı, daha üst bir amaca yönlendirmeyi başarabildiğinizde, sizden yansıyanlar auranızda birikecektir. Bu bilgiler, size gelen sınavları "doğru" verebilmenize bağlıdır. Buradaki -Doğru- kavramı ile bireysel, sübjektif bir ben merkezci bakış açısı kastedilmemektedir. Tamamen, olması gereken zararsızlıkla "Üstatların Ayak İzlerini" takip edebilmemiz için Kalbin karanlık mağaralarının her bir odasının aydınlanması ile mümkün olduğunu düşünmekteyim.

Aksi takdirde geçtim, tamamladım dediğiniz sınavlar yeniden başka bir formda karşınıza çıktığında sınavı geçemezsiniz. O zaman o Ateş sizi yeniden yakmaya

başlar. Ta ki öğrenene kadar. Karma yasası çalışır. Ne kadar güzel. Sistem yoldaki öğrenciye yardım etmesinin bir yolunu sunmuş oluyor, böylelikle. Yavaşlamış oluyoruz belki ama aklın alevini irade ile kullanarak, neyi tercih ettiğimize karar vermek biraz da bize kalmış. Ateş'i ne için kim için kullanacağız ki Yakmayan Ateş olsun? Alanlarımıza bu soruyu bırakıyorum ve Master Morya bize eşlik etsin: "Spiritinizi Evrenin Yüce Gözüne yükselterek, sessizlik içinde kendinizi keskinleştirmeyi öğrenin. Dostlar, yanıtlarımız hazır; ama bırakın Karmanın tesirleri aksın.

Çok erken verilen yanıtlar, bir barajın boşalması gibi sellere neden olacaktır. Spirit birliği için çabalayın. Saf düşüncelerle ruhunuzun uyumunu güçlendirin ki Kutsanmış Olanlar size ulaşabilsin. Işık auranızı dolduracaktır - onu koruyun. Göksel Şarkıya kulak ver ve dağların zirvelerindeyken vadideki çiçeklere özlem duyma..." ◆

YOLUN BÜYÜK ÖĞRETMENLERİ

Alice A. Bailey

Fanatik bir ortodoks Hristiyandan tanınmış bir okült öğretmene

YAZAN AVNİ ONUR SEVİNÇ

Alice A. Bailey (1880-1949): Muhafazakar bir İngiliz kökenden gelen Alice Bailey'nin yaşamı onu pek çok yöne, ama her zaman tek bir yöne götürdü - pek çok türden yoğun kişisel deneyim yoluyla edinilmiş bakış açısı ve anlayış sentezi ve tek bir ilahi yaşamın tek bir insanlığı kapladığına ve canlandırdığına dair mutlak bir inanç edindiği zaman: insanlık Planının, gezegenin içsel idarecileri olan spiritüel Hiyerarşiyi oluşturanlarla iş birliği içinde, dünya meseleleri hakkında akıllıca bilgilendirilmiş eğitimli ve adanmış insanların iş birliğini ve hizmetini gerektirdiğine.

Onun yaşamı boyunca yaptığı çalışmalar bu sentezin ve bu farkındalığın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Son derece insani niteliklerinden ve katılımından hiçbir şey kaybetmeden, ruhu Üstadına olan bağlılığını üstlendi ve kişiliği kabul ettiği hizmet alanında tam bir iş birliği sağladı. Temelde çalışmaları ezoterik bir okulun kurulmasını içeren öğrencilik hizmeti ve şimdiki zaman ve yakın gelecek için Kadim Bilgelik öğretisinin sürekliliğinde bir sonraki aşamayı sunan bir dizi kitabın yazılmasında Tibetli Djwhal Khul (DK) ile çalışmayı başlangıçta biraz isteksizce kabul etmesiydi. Alice A. Bailey hayatının sonlarına doğru kendi otobiyografisini yazmayı kabul etti. Sonunda onu hayatı hakkında yazmaya karar vermesine neden olan şey, bir arkadaşından gelen mektuptu ve şöyle diyordu: "İnsanlara olduğum şeyden nasıl bu hale geldiğimi gösterebilirsem gerçekten bir hizmette bulunmuş olurum.

Fanatik bir ortodoks Hristiyanın nasıl tanınmış bir okült öğretmen haline geldiğini bilmek faydalı olabilir." Tibetli Üstadın Alice Bailey (ve ondan önce H. P. Blavatsky) ile birlikte yaptığı çalışmalar, son yüz yıl içinde spiritüel Hiyerarşi içinde gerçekleşen yeniden yapılanmanın doğrudan sonucuydu. Bu yeniden yapılanma, çeşitli gezegensel krallıklar arasında, özellikle de İrade Merkezi, Hiyerarşi ve İnsanlık arasında, büyük ölçüde insanlığın bilinçli olarak uygulanan ruhsal uyarıma beklenmedik bir şekilde hazır bir yanıt vermesi nedeniyle, yeniden düzenlemenin ve yeni bir ilişkinin önemli bir parçası olmuştur. Üç büyük gezegensel merkez arasındaki daha yakın hizalanmaya paralel olarak, yeniden yapılanma sürecinin en önemli etkilerinden biri, Hiyerarşi içindeki başlıca aşramlar arasında yeni bir bütünleşme ve kaynaşma biçimi olmuştur.

Her bir aşram, ilgili ışın enerjisine göre (yedisinden biri) Plan ve Amacın belirli bir yönüne odaklanmaya ve bunu ifade etmeye devam ederken, eski sınır çizgileri ortadan kalkmış ve Hiyerarşi daha gerçekçi bir şekilde "Sanat

Kumara'nın kalbinde Mesih olan büyük Aşramı" olarak işlev görmeye başlamıştır. Bu, diğer faktörlerin yanı sıra, aşramik işlev ve sorumluluklarda daha fazla iş birliği ve koordinasyon ve birleşik faaliyetler ve ortak eylem içeren birbiriyle ilişkili çalışma olasılığı anlamına gelmektedir.

On dokuzuncu yüzyılın sonlarına doğru Üstat Djwhal Khul, Üstat K.H.'nin büyük ikinci ışın aşramı içindeki yan aşramlardan birinin başkanı olarak, "yeni çağdan önce gelmek ve onu koşullandırmak" amacıyla Kadim Bilgelik öğretisinin üç yeni yorumundan oluşan bir diziyi sunma sorumluluğunu kabul etmiştir. Bu görevi bir ikinci ışın aşramının başı olarak değil, tek bir ruhsal organizma - gezegensel kalp merkezi - içinde harmanlanmış ve kaynaşmış olan tüm Hiyerarşinin bir temsilcisi olarak üstlenmiştir. Bu nedenle D.K.'nın mevcut çalışması ve öğretisi hiyerarşiktir - köken ve kapsam olarak. ◆

Tibetli'nin Açıklamasından Bir Alıntı

Belli bir seviyede Tibetli bir öğrenci olduğumu söylemem yeterlidir ve bu sizin için çok az şey ifade edebilir, çünkü en mütevazı adaydan Mesih'in kendisine ve ötesindeki varlıklara kadar hepsi öğrencidir. Tibet'in sınırlarında, diğer insanlar gibi fiziksel bir bedende yaşamaktayım ve bazen (egzoterik açıdan) diğer görevlerim izin verdiğinde büyük bir Tibet lamaları grubuna başkanlık etmekteyim. Bu özel Manastırın başrahibi olduğumun bildirilmesine neden olan bu gerçektir. Hiyerarşinin çalışmasında benimle ilişkili olanlar (ve tüm gerçek öğrenciler bu çalışmayla ilişkilidir) beni başka bir isimle ve görevle tanırlar. A.A.B. kim olduğumu bilir ve beni iki ismimle de tanımaktadır. Ben, yolda ortalama bir öğrenciden biraz daha uzun bir süredir seyahat eden ve bu nedenle daha büyük sorumluluklar üstlenen bir kardeşinizim. Ben bu kitabı okuyacak adaydan daha büyük bir ışık kapasitesine ulaşmak için uğraşan ve mücadele eden biriyim ve bu nedenle ne pahasına olursa olsun, ışığın vericisi olarak hareket etmeliyim. Öğretmenler arasında yaş önemli olduğu için yaşlı bir kişi değilim, yine de genç veya deneyimsiz de değilim. Benim işim, bir yanıt bulabildiğim her yerde Eskimeyen Bilgeliği öğretmek ve yaymaktır ki, bunu uzun yıllardır yapmaktayım. Ayrıca fırsat buldukça Üstat M.'ye ve Üstat K.H.'ye de yardım etmeye çalışmaktayım çünkü uzun zamandır onlarla ve onların çalışmalarıyla bağlantıdayım. Kitapların hepsinde size çok şey anlattım; ama aynı zamanda, duygusal adayın Guru'ya ve henüz temas kuramadığı Üstat'a sunduğu o kör itaati ve aptalca bağlılığı bana sunmanıza yol açacak hiçbir şey söylemedim. Ayrıca, duygusal bağlılığı, Üstat'a değil, insanlığa, bencil olmayan hizmete dönüştürene kadar bu arzu edilen temasın kurulmayacağını da hatırlatmak isterim. Yazdığım kitaplardaki bilgiler, kabul edilmeleri için herhangi bir talepte bulunmadan paylaşılmaktadır. Doğru, gerçek ve faydalı olabilirler veya olmayabilirler. Doğru uygulama ve sezginin çalışmasıyla onların gerçekliğini araştırmak size düşmektedir. Ne benim ne de A.A.B.'nin, kitapların ilhamla yazılmış olarak övülmesine ya da birilerinin onlardan Üstatların eserleri olarak (heyecanlı bir şekilde) bahsetmesine karşı herhangi bir ilgimiz vardır. Gerçeği, hâlihazırda dünya öğretilerinde sunulmuş olanları sırasıyla takip ederlerse, eğer verilen bilgiye ait isteği ve hizmet etme arzusunu duygusal plandan zihinsel plana yükseltirlerse (Üstatların bulunduğu plan), o zaman amaçlarına hizmet etmiş olacaklardır. Aktarılan öğreti, öğrencinin dünyadaki aydınlanmış zihninde bir yanıt oluşturuyorsa ve sezgisinin parıltısını ortaya çıkarıyorsa, o zaman o öğreti kabul edilsin, başka türlüsü değil. Eğer ifadeler nihai olarak doğrulanırsa veya karşılık gelme yasasının (law of correspondences) ölçüsüne göre doğru kabul edilirse, bu yerindedir ve iyidir. Ancak bu böyle değilse, öğrenci söyleneni kabul etmemelidir.

DJWHAL KHUL, AĞUSTOS 1934

BUDDHA DHARMA KÖŞESİ

Birlikte Varoluş

Mutluluk bireysel bir mesele değildir.

KAYNAK THİCH NHAT HANH, BUDA'NIN ÖĞRETİLERİ

Buda günlük hayatımızı, her şeyi birlikte varoluşun ışığı altında görerek bu şekilde yaşamamızı öneriyordu. O zaman küçük nefsimizin içinde hapsolmayız. Sevincimizi ve ıstırabımızı her yerde görürüz. Özgür oluruz ve ölümü bir sorun olarak görmeyiz.

Düşünsenize kuzey yarımkürede otururken hangi yönün yukarıda, hangisinin aşağıda olduğunu bildiğimizi düşünürüz. Fakat Avustralya'da oturan biri bunu kabul etmez. Aşağı ve yukarı göreceli gerçeklerdir. Neyin yukarısı? Neyin aşağısı? Aşağı ve yukarının, yaşlılık ve gençliğin vs. mutlak bir gerçeği yoktur. Bana göre, yaşlılık güzel. Yaşlı olmak hoş bir şey! Gençlerin deneyimleyemeyeceği şeyler vardır. Gençler her zaman mümkün olduğunca hızlı akmaya çalışan dağın tepesinden inen bir su kaynağına benzer.

Fakat ovada akan bir ırmak haline geldiğiniz zaman çok daha huzurlusunuzdur. Pek çok bulutu ve güzel gökyüzünü yansıtırsınız. Yaşlı olmanın kendine göre sevinçleri vardır. Yaşlı bir insan olmaktan çok mutlu olabilirsiniz. Genç keşişler ve rahibelerle oturduğum zaman onların benim devamım olduğunu hissederim. Ben elimden geleni yaptım ve şimdi onlar benim varlığımı devam ettiriyorlar. Bu birlikte varoluştur, özsüzlüktür. Bir başka örneği şöyledir: Bu sabah, bir Dharma konuşması yapmadan önce hoş bir rahip adayı olan yardımcımla kahvaltı ediyordum. Durdum ve ona şöyle dedim, "Tepenin yamacındaki ineği görüyor musun? Benim yoğurdumu yapmak için ot yiyor ve ben de şimdi bir Dharma konuşması yapmak için yoğurt yiyorum." Bir şekilde inek bugünkü Dharma konuşmasını yapacak, ineğin sütünü içtiğim zaman ineğin bir çocuğuydum.

Birlikte varoluş, özsüzlük sizin siz olmayan unsurlardan oluştuğunuz anlamına gelir. Son bir saatte içinize farklı unsurlar girdi ve başka unsurlar da sizden çıktı. Mutluluğunuz, esasında varoluşunuz siz olmayan şeylerden gelir. Anneniz mutludur çünkü siz mutlusunuzdur; siz mutlusunuzdur çünkü o mutludur.

Mutluluk bireysel bir mesele değildir. Genç kız annesini daha iyi anlayacak ve annesinin de onu daha iyi anlayacağı şekilde çalışmalıdır. Genç kız evden kaçarak mutluluk bulamaz çünkü ailesini içinde taşır. Ardında bırakabileceği hiçbir şey yoktur. Evden kaçsa ve kimseye nereye gittiğini söylemese bile, kurtulabileceği hiçbir şey yoktur. Arşiv bilinci tüm tohumları taşır. Bunların birinden bile kurtulamaz. Hiçbir şeyin ayrı bir varoluşu veya ayrı bir özü yoktur. Her şey başka her şeyle birlikte olmak zorundadır. Hepimizin ayrımcı olmayan bilgelikle yaşama kapasitesi vardır, bir şeyle temas ettiğimiz zaman her şeyle temas ettiğimizi bilecek şekilde bakmalıyız. Kendimizi bu şekilde görmek için, çiçeğin biz olduğunu,

dağın biz olduğunu, ana babamızın ve çocuklarımızın biz olduğunu görecek şekilde eğitmeliyiz.

Birin her şeyin ve her şeyin birin içinde olduğunu görmeliyiz. Böylece sadece gerçekliğin fenomen yönleriyle değil, varlığın temeliyle de temas ederiz. Şeyler süreksiz ve özsüzdür. Doğum ve ölümden geçmeleri gerekir. Fakat eğer bunlarla derinlemesine temas edersek, doğum ve ölümden kurtulmuş, süreklilik ve süreksizlikten, öz ve özsüzlükten kurtulmuş varlığın temeliyle temas ederiz. Herkesin ve her şeyin aynı yaşam ırmağına ait olduğunu anladığımız zaman ıstırabımız kaybolur. Bu yaşamı daha derinlemesine yaşamamıza, daha az acı çekmemize ve yaşamdan daha çok zevk almamıza yardım edebilecek olan bu içgörüdür. Birlikte varoluş içgörüsünü yaşamamız gerekir. ◆

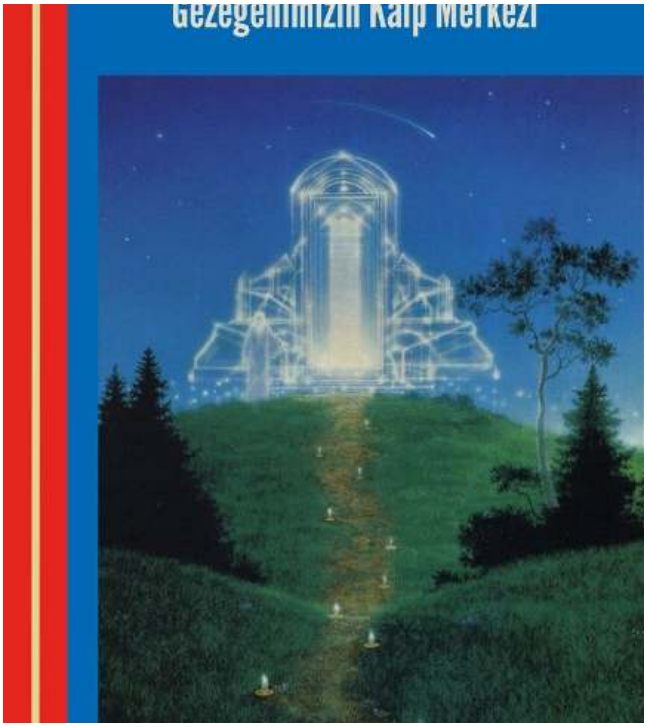
KİTAPLIK VE ÇALIŞMALAR

Işığın Mücevherleri'nden

Bu sayının dönemindeki yayınlarımız ve çalışmalarımız

HAZIRLAYAN IŞIĞIN MÜCEVHERLERİ

Kitaplık: Spiritüel Hiyerarşi

Spiritüel Hiyerarşi, insan faaliyetinin, özleminin ve başarısının sonucudur; hiyerarşi insanlık tarafından yaratılmıştır. Bu nedenle Hiyerarşi, madde üzerinde galip gelenlerden ve bugün bireylerin attıkları aynı adımlarla hedefe ulaşanlardan oluşur. Bu ruhsal kişilikler, üstatlar, fiziksel planda zafer ve ustalık için savaşmış ve günlük yaşamın miasmaları, sisli doğası, tehlikeleri, sıkıntıları, üzüntüleri ve acıları ile mücadele etmişlerdir.

Agni Yoga Çalışmaları

Varlıksal bütünleşmenin yogası olan Agni Yoga Çalışmaları başlıyor. Çalışma konularımız arasında: Spiritüel Aşramlar Nedir? Yedi Aşrama Giriş Mahatmalar Nedir? Master Morya Kimdir? Spiritüel Hiyerarşi Nedir? Agni Yoga Nedir ve Neden Çalışılmalıdır? Helena & Nicholas Roerich Kimdir? Yedi Işın veya Yedi Rishi Nedir? Lord Agni Nedir? Üç Ateş: Monad, Ruh ve Kişilik'e kısa bakış. Giriş çalışmasından sonra Mahatma Morya ve Helena Roerich'in ilk kitabı Bahçeden Yapraklar çalışmasına geçilecektir. Çalışmamız online olarak düzenlenecektir.

Okült Meditasyonlar

Büyük Işık Fenerinin Desteklenmesi Meditasyonu

Meditasyon bir çeşit buluşma anıdır. Öğrenciye arayışıyla ilgili olarak ipuçları verir. Böyle bakıldığında neden meditasyon yapmalıyız sorusu da sorulabilir. Eğer ipin ucu dışarıdaysa ve dışarıdaki bir şeyi arıyorsak gözümüzü kapamamız pek işe yaramaz sanırım. Çünkü göreceğim şey gündüz zamanında veya ışık altındadır. Peki, dışarıda bir şey aramıyorsak, dışarıdan gelen ve yine dışarıyı aydınlatacak bir ışık yoksa? Kendini, yolu arayan öğrenci ne yapmalı? Gözlerini kapamalı ve içerideki karanlığa ışık bulmalı. İşte bu nedenle Büyük Işık Fenerinin Desteklenmesi meditasyonu bizimle.

Zodyak Yolculuğu Eğitimi

Bir dünya öğrencisinin ilerleyişi göklerde burçlar aracılığıyla Herkül'ün Görevleri tarafından resmedilir. Sanki Tanrı, insan ruhunun evrimini kaynağına geri döndürmek için planını uzayda resmetmiş gibidir. Herkül'ün zihinsel düzlemden duygusal düzleme ve fiziksel düzlem tezahürüne doğru ilerlemesi, bize insanoğlu ve Tanrı'nın oğlu olan her öğrenci tarafından yapılan işin sentezlenmiş resmini gösterir.

Teosofi, Şifa Sanatları ve Daha Fazlası

Işığın Mücevherleri giriş dersleri ayda dört ders, online olarak verilmektedir. Çalışma konularımız arasında: Hedef Ne? Dünyada Ne Yapıyoruz? Değerli Olan Ne? Neyi Seçiyoruz? Meditasyon Bilimi, Yaratıcı Meditasyon: Gezegensel Bir Hizmet Meditasyon: Ruh ve Kişilik Arasındaki Köprü Şifa Sanatlarına Bakış:-Şifa Nedir? Hastalık nedir? Tamlık nedir? Nasıl Bir Şifa? Kadim Bilgeliğe Giriş: Teosofi Nedir? ◆

IŞIĞIN MÜCEVHERLERİ

H A Z I R A N – A Ğ U S T O S 2 0 2 3

II

BU SAYININ YAZARLARI

Avni Onur Sevinç · Ayşen Mısra Karaloğlu · Gamze Kızıltuğ · Meral Benimser · Özge Sevinç

Işığın Mücevherleri, Kova Çağı'nın hedefleri nedeniyle, iyi niyetli öğrencilerin bir araya gelmesinden oluşan organik bir yapıdır. Grup, gelecek olanın yollarını hazırlar ve insanlık ailesinin gelişimine ışık tutar. Amacı yaratılışa destek olmak, yolu arayanlara yolu göstermektir. Bu yol Himalaya Bilgeliği ve Beyaz Kardeşliğin yoludur. Işığın Mücevherleri kâr amacı gütmez, dünyaya ve canlılara hizmeti önemser; öncelik oradadır.

Öğretilerinin temelinde Kova Çağı'nın özgürleştirici etkisi vardır. Bir önceki dönemin, Balık Çağı'nın, korku dolu, adanmışlık duygusuyla ve düşüncesiyle hareket edilmez; aklın nedenselliği ve alevi içinde ilerlenir. Eğer bir adanma arayışı varsa, adanılacak bir şey söz konusu olacaksa o da grup ve insanlık ailesidir.

Grup kendi hedefleriyle, prensipleriyle, değerleriyle ve inançlarıyla ilerler. Şefkatli, nazik ve hoşgörülüdür. Bodhisattva ve Bodhicitta anlayışlarına yaklaşır, bu kıymetli amacı kendisine ayna olarak kullanır.

Işığın Mücevherleri, bu ışıklı yolda kendi iradesi ile beraberce yürümek isteyen öğrencilere açıktır.

İSİGİNMUCEVHERLERİ.COM